

(قیام اللیل) شه‌نوویژ نییه

کات کاریگهره لۆ بنیاتنانهوهی ئیمان

له‌وانه‌کاتی چۆنییه‌تی زیندوکردنهوهی ئیمان له ناخی مروّف، ته‌واوکاری پرگه‌ی ئیمان (بالیوم الآخر) باس ده‌که‌ین، له گه‌لّ نه‌و کیشانه‌ی که له دلی جه‌معی (الذین آمنوا معه) له ماوه‌ی یه‌که‌م دروست ببوو، چونکه ئیستاش ئیستاش نه‌وه ده‌یه‌ویت دروست ببیت له دلی نه‌و گه‌نجانه‌ی که به دوا‌داچوون لۆ نه‌م بابه‌ته‌ی ده‌که‌ن، نه‌و کیشانه‌ی که نه‌وکاته‌ی دروست بووه به پشتیوانی خودای رحمان به هاویه‌ککردنی حالیان له گه‌لّ بارودۆخی ئیستای گه‌نجان، إن شاء الله چون لۆ نه‌وانی لاداوه، به پشتیوانی خودای رحمان باسی هۆکاری لادانی نه‌و کیشانه‌ی ده‌که‌ین.

کاتیک مؤمن له گه‌ل خودای ره‌حمان داده‌نیشیت، هه‌ست به بینینی ده‌کات.
یه‌کیک له شیوه‌کانی (قیام اللیل) بیرکردنه‌وهی قولّه، که له شه‌ونویژ جیای ده‌کاته‌وه.

مرۆف و جن له هه‌لبژاردندا نازادن

وه‌كو جارێ پێشه‌كێیه‌كی ساده‌ لۆ بابته‌كه‌ ده‌خه‌ینه‌ روو، كه‌ له‌سه‌ر چه‌ند بنچینه‌یه‌ك رێككه‌وتووین، له‌مانه‌ خودای رحمان هه‌ر له‌ بنه‌رتدا مرۆفی به‌ ئیمانوه‌ دروست كردوو، یه‌كه‌م نمونه‌مان ئه‌وه‌تا هه‌زه‌تی ئاده‌م (عليه السلام و البركات) به‌ ئیماندار دروست كراوه، لۆیه‌ له‌ هه‌موو وانه‌كان جه‌ختمان له‌سه‌ر لایه‌نی فیه‌ره‌ی به‌شه‌ریی كردوو، كه‌ یه‌كه‌م نمونه‌ خودای رحمان خه‌لقی كرده‌یت ئاده‌م ئیماندار بووه، هه‌ر له‌ بنه‌رتدا دلای ئاده‌م (عليه السلام و البركات) ئامیر یاخود زه‌مینه‌ی ئیمان دروستكردنی تێدا هه‌بووه، كه‌ ناومان نا به‌ فیه‌ره‌، سه‌لماندمان هه‌موو دروستكراویك فیه‌ره‌ی تابه‌تی خۆی هه‌یه‌، وشه‌ی هه‌نانه‌ ژیربار (تسخیر) له‌ قورئان دا لۆ رسته‌یه‌ك به‌كار هه‌ینراوه‌ ئه‌ویش فیه‌ره‌یه‌، مرۆف و جننیش هه‌ر له‌ بنه‌رتدا به‌ فیه‌ره‌ ئیش ده‌كهن، ئه‌م فیه‌ره‌شمان به‌ ناخی مرۆف دانا، كه‌ وه‌كو دروستكراوی تره‌ له‌ ئازهل و پروه‌ك وه‌ك فایرۆس و كلامیدۆمۆناس چاكه‌و خراپه‌ی خۆی لێك جیا بكاته‌وه‌، به‌لام ئه‌وان له‌سه‌ر ئه‌م حاله‌ته‌یان ژیرباركران، ئیمه‌ی مرۆف له‌گه‌ل جن هه‌لبژاردمان دراوته‌ی، لۆیه‌ توانای ئه‌وه‌مان هه‌یه‌ ببینه‌ ئیماندار، توانای ئه‌وه‌شمان هه‌یه‌ به‌ ده‌ستی خۆمان و به‌ ویستی خۆمان ببینه‌ كافر، باسی ئه‌وه‌شمان كرد كه‌وا له‌ نیوان ئازهلانی فیه‌ره‌ هه‌یه‌، باسی پشیله‌ و فایرۆسات و كلامیدۆمۆناس و... تدمان كرد.

گوتمان لۆ هه‌ر شتیك بنچینه‌ و ریسایه‌ك هه‌بیت ئینجا ئه‌م شته‌ دێته‌ ئاراوه‌، هه‌روه‌ها به‌ شیوه‌یه‌كی جوگرافیانه‌ لۆ دروستكردنی ئیمان ناوه‌وه‌ی سنگی مرۆف ناوچه‌ی جوگرافی ئیمان دروستكردنه‌، فیه‌ره‌ش له‌وئ هه‌یه‌، ئامرازه‌كانی گێرانه‌وه‌ی فونادیش فیه‌ره‌ كه‌ قوناغی یه‌كه‌مه‌ لۆ ئیمان، هه‌روه‌ها (السمع و البصر)ه‌، ئه‌م دووانه‌ش ئامرازی یه‌كه‌من كه‌ په‌یوه‌ندی ستوونی له‌ نیوان مرۆف و خودای رحمان دروست ده‌كهن، مرۆفه‌كه‌ش به‌ گویره‌ی ویستی خۆی ئیش به‌م سه‌مع و به‌سه‌ره‌ ده‌كات، له‌ به‌شه‌كانی رابردوودا ئه‌مانه‌ هه‌مووی به‌ درێژی باس كراون.

دروستكردنی ئیمان كاتی پێویسته

ئهو خاله‌ی ئیستا جه‌ختی لێده‌كه‌ینه‌وه‌ بریتیه‌ له‌: كات، ئایا كات و رۆژگار چه‌نده‌ کاریگه‌ری له‌سه‌ر چۆنییه‌تی دروستكردنی ئیمان له‌ دلای مرۆف دا هه‌یه‌؟ وه‌ك ده‌زانن خودای رحمان ئه‌گه‌ر له‌ قورئاندا هه‌ر له‌ سوپه‌تی (البقرة)ه‌وه‌ تا سوپه‌تی (الناس) باسی دروستكردنی زه‌وی و ئاسمان و مانگ و گه‌ردوون و بوونه‌وه‌ری كرده‌یت، ئه‌وا باسی رۆژ (یوم)یشی كردوو، له‌ زۆربه‌ی جیه‌كان باسی شه‌ش رۆژی كردوو، له‌ جیه‌یه‌ك باسی چوار رۆژ ده‌كات، دوو رۆژی ئاسمانیشی بخه‌ینه‌ سه‌ر ده‌بێته‌ شه‌ش رۆژ، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ رۆژگار و كات به‌شێك بووه‌ لۆ چۆنییه‌تی دروستكردنی گه‌ردوون له‌لایه‌ن خودای رحمان هه‌روه‌ها كات به‌شێكه‌ له‌ چۆنییه‌تی دروستكردنی مه‌خلوقاته‌كانی خودای رحمان و باسی زه‌وی ده‌كات و ده‌فه‌رموویت: به‌ ئه‌وه‌نده

رۆژه‌ی دروستکراوه، ههروه‌ها باسی ئاسمان دهکات و دهفهرمووئیت: به ئه‌وه‌نده رۆژه‌ی دروستکراوه، کهواته" ماده‌ی سه‌ره‌تاییه‌که‌ی هه‌بووه، به‌لام خالی سه‌ره‌کی که خودای رحمان ئاماژه‌ی لۆ کردبیت له دوا‌ی ماده‌ی سه‌ره‌تایی بریتیه له چهند خالیک:

خالی یه‌که‌م: کات، ئه‌مه‌ی کردۆته مافیک له‌سه‌ر خۆی.

ئه‌گه‌ر بینه سه‌ر دروستکراوه‌کان (مه‌خلوقات)، ئه‌وانیش له هه‌موو ئیشه‌کانی به هه‌مان ئاست و قه‌باره کاتی لۆ داواکراوه، هه‌موو مه‌خلوقات ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر گۆی زه‌وی بیت یان جگه له گۆی زه‌وی، ئه‌وا کاتیکی نه‌وعیی هه‌یه. بینه سه‌ر گۆی زه‌وی به‌هۆی سو‌رانه‌وی گۆی زه‌وی به ده‌وری خۆی و خولانه‌وی به‌ده‌وری خۆر شه‌وو رۆژ دروست ده‌بیت، وهرزه‌کانیش دروست ده‌بن: زستان و به‌هار و هاوین و پاییز، ئه‌م کاته کاریگه‌ری له‌سه‌ر ژیا‌نی مرۆفدا هه‌یه.

لۆیه خودای رحمان ئه‌و کاته‌ی به به‌شیک وهرگرتوه، که له کاتی دروستکردنی ئیمان ده‌بیت به‌هه‌ند وهربگیریت و (اعتبار)ی لۆ دا‌بنریت، ئه‌گه‌ر خۆی له‌سه‌ر خۆی کاتی کردبیت به‌شیک وه‌ک ماف (حه‌ق) نه‌ک باطل، مه‌خلوقاتیش کاتی به‌سه‌ر تیده‌په‌رئ و له‌سه‌ر زه‌ویش شه‌و و رۆژ هه‌یه، سه‌روشت و هه‌موو دروستکراوه‌کانیش به گۆیه‌ی مه‌خلوقاته زیندوو‌ه‌کان کات به‌شیکه لۆ دروست بوونیان، پاشان گه‌شه و نه‌شونماکردنیان هیدی هیدی لۆ ئه‌و ئاسته‌ی که خودای رحمان ده‌یه‌وئیت ئه‌وا کات به‌شیکه تیناندا، دیاره ئیمانیش کاتی ده‌وئیت تا دروست ده‌بیت.

خودای رحمان (قیام اللیل) و شه‌ونوئیزی لیک جیا کردۆته‌وه

ده‌زانن هه‌ر مرۆفیک له سکی دایکی به نۆ مانگ پیکهاتن و گه‌شه‌ی رووده‌دات، ئه‌مه‌ش بێگومان کاته، به نۆ مانگ ئه‌م کۆرپه‌له‌یه ده‌گاته ئه‌و ئاسته‌ی به کرده‌یی له سکی دایکیه‌وه بتوانیت بینه ده‌ره‌وه‌و رووبه‌رووی ژیا‌ن بینه‌وه. وه‌ک زانراوه ئه‌وه‌ی له‌م نۆ مانگه‌ی که‌متر بیت توانای ژیا‌نی که‌م ده‌بیت، ده‌رفه‌تی مانه‌وه‌ی که‌م ده‌بیت، به هه‌مان شیوه له نۆ مانگ زیاتر بیت ده‌رفه‌تی مانه‌وه‌ی له ژیا‌ن که‌م ده‌بیت، خودای رحمان ئه‌م نۆ مانگه‌ی دا‌ناوه دیاره ویستیکی تایه‌تی خۆی هه‌یه.

مه‌به‌ستمان لیره ژماره‌که نییه، به‌لکو کاته‌که‌یه، هه‌موو مه‌خلوقاتیک زیندوو که گه‌شه ده‌کات هه‌ر له خالی سفیرییه‌وه تا‌کو ده‌گاته چله‌پۆیه پئو‌یستی به کات هه‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له به‌نه‌ندا فیطره له ناخی مرۆفدا هه‌یه، به‌لام ئه‌و فیطره‌یه به هۆی شه‌یطانی (انس و جن)ی کوفر ده‌گۆرئ، ژینگه‌که له ئاراسته‌ی ئیمانی لۆ ئاراسته‌ی غه‌یری ئیمانی ده‌گۆرئ. به‌لام که ئینسان دیسان کۆششی کرد ئه‌و فیطره‌یه دینیته‌وه سه‌ر سکه‌ی ئیمانی که ئه‌وه‌ش پئو‌یستی به کات هه‌یه.

یه‌که‌م سورته که خودای رحمان دایه‌زنده سهر پیغه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) ئیمانی پی هینا، هوی سورته‌ی (العلق) بووه بهوه بوته ئیماندار، له‌بهر نهوه‌یه خودای رحمان له دوهمین سورته باسی کات (الزمن) ی لو دهکات (يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ * فَمِ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا) (المزمل ۱-۲) باسی شهو دهکات، باسی هه‌لسانهوه (قیام) دهکا، (فَمِ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا) واته "هه‌موو شهو هه‌سته ته‌نیا که‌میکی نه‌بیت.

بیگومان پیغه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) که شهو هه‌له‌ستیت کاتی ده‌روات، له‌م کاته کوشش له‌گه‌ل خوی دهکات، که‌واته "کوششکردن و کاته‌که حالته‌ی ئیمان دروست دهکات، نه‌ک کوششکردن به‌ته‌نیا، به‌لکو کوشش و کاته‌که به‌یه‌که‌وه حالته‌ی ئیمان دروست ده‌کن. خودای رحمان (أعلم و أحکم) ه‌که‌وا ئەم په‌یام‌بهره‌ خاوین و بیگه‌رده‌ خاوه‌نی فیطره‌ پاکه‌ که خودای رحمان وه‌کو ئیبراهیم پیغه‌مبهر (آل عمران) (أصطفاء) ی کردبیت، ده‌بی دلکی چنده‌ پاکه‌ هه‌بیت؟ که‌واته "زه‌مینو فیطره‌ی تیدایه، به‌لام ئەو جو‌ره ئیمانه‌ که خودای رحمان ده‌یه‌ویت له‌ ناوه‌وه‌ی دل‌ی ئەم (رسول الله) یه‌ دروست ببیت، ئەوا ده‌بی کوششی لو بکریت، ئەو فیطره‌یه‌ بگوریت لو جو‌ری ئەو ئیمانه‌ی که خودای رحمان ده‌یه‌ویت.

که‌ تواناو کوشش سهر ف دهکات ده‌بی به‌ کاتیکی دیاریکراو سهر فی بکات، له‌بهر نهوه‌یه به‌یه‌که‌وه کات و کوشش جیهاده‌که‌ لی به‌ر هه‌م ده‌هینریت، پیغه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) له‌گه‌ل ناوه‌وه‌ی خوی به‌ کات و کوشش (جهد) هه‌ول ده‌دات، ئینجا ئەم جو‌ره ئیمانه‌ و ئەو بره‌ ئیمانه‌ی لی دروست ده‌بیت، ئەمه‌ خالیکی گرنه‌گه، لویه‌ قیرانه‌ له‌ دوا‌ی کوشش (جهد) کاتی خوی هه‌یه، (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ) (العلق ۱) به‌ هه‌لسانهوه‌ی شه‌وان (فَمِ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا) (المزمل ۲) ده‌کری.

گوتمان خودای رحمان (قیام اللیل) ی له‌گه‌ل شه‌ونویژ جیا کردوته‌وه. پیغه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) ئەو کاته شه‌ونویژی له‌سهر پیویست کرا که‌ فه‌رمانی لو هات (وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا) (الإسراء ۷۹)، به‌لام ئەوه‌ی ده‌مینیتته‌وه کاته‌کانی تری پیغه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) له‌و سهرده‌م و ماوه‌یه‌ی سهره‌تاو یه‌که‌مدا که‌ له‌ سئ سالی یه‌که‌می ماوه‌ی نبوه‌ت (قیام اللیل) ی ده‌کرد، قورناتیکی دیاریکراوی لو دابه‌زیبوو، سو‌رته‌کانی (البقرة و الأنعام و النساء و آل عمران) و.. تد لو دانه‌به‌زیبوو، که‌واته " (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ) (العلق ۱) لو شه‌و ده‌یگوازیتته‌وه، ئەو قیرانه‌یه‌ له‌ وانه‌کانی هه‌شت و نو‌دا باسکراوه.

نموونه‌یه‌کی زیندوو

ئهمه‌ شیواز و کاریگه‌ریی کاته له‌سهر چۆنییه‌تی دروستکردنی ئیمان له‌ ناخی مرو‌فدا، وه‌ک ده‌زانن نموونه‌ی له‌م جو‌ره له‌ ژیانماندا زوره، هه‌ر له‌ ژیانی ئاسایی خو‌مان، وه‌ک له‌ پرو‌گرامی خو‌یندن، وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده شه‌ش سالی لو برینی قوناغی سهره‌تایی داناوه، ئەمه‌ سیسته‌می فیرکردنی جیهانییه، ریکخراوی یونیسفیی سهر به‌ نه‌ته‌وه یه‌که‌گرتوو‌ه‌کان دانی به‌وه‌دا ناوه، لو؟

دیاره له ریگه‌ی تاقیکردنهوه شاره‌زاو پسیپۆرانی په‌روه‌ده‌یی لۆیان ئاشکرا بووه، که قوناغی یه‌که‌می ته‌مه‌نی شه‌ش سالی مروّف ناتوانیت فی‌ره زانسته‌کانی پۆلی یه‌که‌می ناوه‌ندی بیت، به‌لکو پیوستی به‌وه هه‌یه ماوه‌یه‌ک به‌کرده‌یی راهینانی له‌سه‌ر بکریت، مێشکی ئەم مروّفه منداله بکریته‌وه و ئینجا بتوانیت له‌سه‌ر زانستی پۆله سه‌ره‌تایه‌کانی زانستی پۆلی یه‌که‌می ناوه‌ندی بنیات بنریت، دواتریش کیمیا و فیزیای له‌مێشکدا دابنریت، ئەگەر ویستی له‌کیمیا و فیزیا بیته‌تایه‌تمه‌ند، ئەوا پشت به‌م کات و کوششه‌ی بیه‌ستری که له‌قوناغی سه‌ره‌تایی له‌سه‌ری سه‌رف کراوه.

خالیکی دیکه‌ی سه‌ره‌کی، له‌وانه‌ی پێشوویدا له‌خزمه‌تتان باسی (اليوم الآخرة) مان کرد، گوتمان خودای رحمان ویستی له‌خودی رسول الله (عليه السلام و البركات) (وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ) (التوبة ۸۸) به‌ریگه‌ی قیرائه ئیمان دروست بکات، قیرائه‌که‌ لۆ مه‌خلوقات بوو (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ) (العلق ۱)، پیغه‌مبەر (عليه السلام و البركات) قیرائه‌ی کرد ئەم مه‌خلوقاتانه هه‌موو به‌م جو‌ره‌و به‌م شیوازه و به‌م ئه‌رکه‌یان هاتوون. به‌لام ئایا هه‌ر ئه‌وه ئیشتی ئەم مه‌خلوقاتانه‌یه؟ یاخود شتی تری به‌دوا دادیت؟ به‌لای خودای رحمان به‌م حاله‌ته جو‌ریه‌ گۆرانکاری له‌سه‌ر مه‌خلوقات دروست ده‌کات، که قوناغی کوتایی مه‌خلوقاته، ئه‌ویش وا ده‌کات پیغه‌مبەر (عليه السلام و البركات) قیرائه‌ی بکات، تا به‌کرده‌یی له‌دوای ئیمان هینان به‌خودای رحمان که (رب)ه و خالیقه، له‌هه‌مان کاتیش ئەم خودای رحمانه توانای ئه‌وه‌ی هه‌یه که رۆژیک به‌سه‌ر ئەم مه‌خلوقاتانه دابنیت که هه‌مووی له‌ناووبات (فناء)یان بکات، هه‌موویان لاببات و بگۆریت.

کاتیک که پیغه‌مبەر (عليه السلام و البركات) قیرائه‌ی خو‌ری ده‌کرد. خۆر ئەم هه‌موو وزه‌یه‌ی هه‌یه، ئەم هه‌موو توانایه‌ی هه‌یه، (۹۳) ملیۆن میل له‌ئیمه‌ دووره، ئینجا هاوینان وای لێ دیت پله‌ی گه‌رما ده‌گاته (۵۵) پله‌ سیلۆزی له‌هه‌ندی شوینی سه‌ر گۆی زه‌وی که مروّف ناتوانیت تیایدا بزیت، ئایا ئەمه هه‌ر به‌م جو‌ره ده‌میتته‌وه یاخود کاتژمیری کوتایی هه‌یه؟ خودای رحمان رایده‌گه‌یه‌نیت که‌وا کاتژمیری کوتایی هه‌یه، له‌سورته‌ی حه‌وته‌می ریزبه‌ندی دابه‌زین له‌باسی (إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ * وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ * وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ) (التکویر ۱، ۲، ۳) له‌سورته‌ی شه‌شه‌م باسی جو‌له‌ی چیاکان ده‌کات، لێره باسی روواندنی چیاکان ده‌کات.

له‌خۆردا چی نووسراوه؟

مه‌به‌ستمان له‌مه‌ هه‌روه‌ک له‌وانه‌ی پێشوتر باسمان کرد، که‌وا خودای رحمان له‌ریزه‌ندی دابه‌زینه‌وه (ترتیب نزول)، وه‌ک چۆن قوتایی ئەگه‌ر پۆلی یه‌که‌می نه‌بریت به‌سه‌رکه‌وتووی هه‌ژمار ناکه‌ن تا بجیته‌ پۆلی دووهم، له‌پۆلی دووهمیش سه‌رنه‌که‌ویت ناچیته‌ پۆلی سێیه‌م، (بێن ویکچواندن) (ولله مثل الأعلى) به‌هه‌مان شیواز خودای رحمان له‌م قورئانه به‌هه‌مان ئاست چه‌مکه‌کان لۆ خودی پیغه‌مبەر (عليه السلام و البركات) ده‌خاته روو.

که باسی زهوی دهکات رۆژی دواپی (الیوم الآخرة)، یه‌که‌م جار باسی هه‌ژاندنه‌وه (رجة)ی زهوی دهکات که چیا له سه‌ریه‌تی نه‌ویش جوولانه‌وهی لۆ دروست ده‌بیت، له دواپی نه‌م جووله‌یه‌ی ئینجا هیدی هیدی نه‌و چیا‌یه دهست دهکات به رۆیشتن، خال به‌خال چه‌مه‌که‌کان له می‌شکی پی‌غه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) دروست دهکات.

پی‌غه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) به هه‌مان نه‌م چه‌مه‌که‌نه ده‌بی شه‌وان دانیشیت و به قیرانه نیمانی پی به‌نییت، له‌ناو ناخی خۆی دروستی بکات، به کرده‌یی چیا‌کانی هیمالایا و سه‌فین به‌نییته پێش چاوی خۆی، (وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ) (التکویر ۳) نه‌گهر چیا‌ی سه‌فین جووله‌ی کرد، نه‌گهر چیا‌ی هیمالایا جووله‌ی کرد، هه‌مووی وه‌کو سنگ (وتدن)، وه‌کو ستوون، له‌سه‌ر نه‌م گۆی زه‌وییه، لۆ نه‌وه‌ی هاوسه‌نگی نه‌م گۆی زه‌وییه تیک نه‌چیت. نه‌گهر نه‌م ستوونانه هه‌ژان و جووله‌یان کرد ده‌بی حالی زه‌وی چی به‌سه‌ر بیت؟ بی‌گومان نه‌وه‌ی خودای ره‌حمان له سو‌ره‌تی (التکویر) لۆ خودی پی‌غه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) ی ده‌گوازیته‌وه هه‌مووی راسته‌قینه‌ن نه‌ک بۆچوون.

بێینه به‌رچاومان (تصور) که مه‌ریخ ده‌بی چۆن بیت؟ ئایا ئاستی راستی له‌م بۆچوونه‌مان چه‌ندیکه؟ راده‌ی بیرکرده‌وه‌ی زانستیانه له‌م بۆچوونه‌ چۆنه؟ له‌سه‌ر گریمانکه‌مان ده‌مینیته‌وه ئایا نه‌وه‌ندی راسته‌ نه‌وه‌ندی هه‌له‌یه؟ به‌لام نه‌وه‌ی خودای ره‌حمان له‌م قورئانه لۆ خودی پی‌غه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) له ناخی بینای دهکات راسته‌قینه‌ن، هه‌مووی راسته‌قینه‌ی ره‌هان، که باسی چیا دهکات (وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ) (التکویر ۳) به راستی (وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ) (التکویر ۳) چیا‌کان ده‌هاژورین، نه‌مه زانیارییه له می‌شکی پی‌غه‌مبهر (علیه السلام و البرکات).

(إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ) (التکویر ۱) ته‌کویر وه‌کو عه‌مامه به‌ستنه، واته "خۆر له (قیام الساعة) وه‌کو عه‌مامه درێژ ده‌کریته‌وه، درێژ ده‌کریته‌وه، ته‌کویر ده‌کریت و له ده‌وری خۆیه‌وه ده‌سو‌ریته‌وه، ده‌بی چ توانایه‌ک بیت ئاوی لیکات؟ نه‌و هه‌موو ئه‌ستیرانه ده‌رژین وه‌ له‌ ریزه‌وه لاده‌دن و (إنکدار) ده‌بن، هه‌مووی ده‌ته‌قنه‌وه، که خۆر ئاوی لیدیت، قۆناغی یه‌که‌م خۆر وای لیدیت، ئینجا ئه‌ستیره‌کان وایان لیدیت.

پی‌غه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) چۆن قیرانه‌ی خۆر و هه‌روه‌ها چۆن قیرانه‌ی مانگ دهکات، یان چۆن قیرانه‌ی جه‌سته‌ی خۆی دهکات، نه‌وه‌هاش نه‌و حاله‌ته له ناوه‌وه‌ی خۆی قیرانه‌ دهکات، تا‌کو به کرده‌یی نه‌و بۆچوونه‌ی که قورئان لۆی دروست دهکات و پی‌ی ده‌به‌خشیت له می‌شکیدا ببیته راسته‌قینه، کاتیکیش بووه راسته‌قینه، هه‌موو کاتیک له گه‌لیدا ده‌ژبیت، هه‌رکاتیک که سه‌یری خۆر دهکات یه‌کسه‌ر ده‌بینیت (نه‌وه‌ی دیته پێش چاوی) له‌سه‌ر خۆر نووسراوه دروستکراوی خودای ره‌حمان (صنع الله، خلق الله) هه‌موو جاریکیش نه‌مه ده‌بینیت.

جگه له‌مه‌ش ئایا نه‌م خۆره هه‌ر به‌م شیوه‌یه ده‌مینیته‌وه؟ نه‌خیر له پێش چاوی نه‌م خۆره ده‌گوریت و جووله‌ دهکات، ئه‌ستیره به‌م جووره ده‌جوولیته‌وه، چیا به‌م شیوه ده‌جوولیته‌وه، کاتیکیش به (قیام اللیل) نه‌جامی داوه نه‌م حاله‌ته له ناوه‌وه‌ی دروست بووه، نه‌وکاته خۆی ده‌داته ده‌ست،

(مستسلم) دەبیت، ئەنجامی ئەمەش ئیمان هینانە، ژیان تێیدا، ژیان لەگەڵیدا، هەموو کاتێک هەست بکریت (قیام الساعة)یە، هەموو کاتێک دەکریت تووشی (قیام الساعة) بێت و (ساعة) نزیک بۆتەوه، نیشانەکانی ساعەش بەم شتانە دەست پێ دەکات، ئەوکاتە هەموو ساتێک پێغەمبەر (علیه السلام و البرکات) لە (قیام الساعة) و لە رۆژی دواوی و (الآخرة) دەژییت، لویه پێغەمبەر (علیه السلام و البرکات) و ئەم نمونانەیی ئەو دروستی کردن گوناھیان بە خەیاڵ دا نەدەهات، چونکە هەموو کاتێک لە رۆژی دواوی دا دەژیان.

رەعیلی یەکەم چەند هاوێل بوون؟

خودای رحمان هەر دەم ئەو شیوازە لە قورئاندا دووبارە دەکاتەوه، لویه لە کۆتا سورەتدا کە ئیمانی پێغەمبەر دەگاتە ئاستی هەرە بەرز و کۆتایی، هەم دیسان باسی (اليوم الآخرة)ی تێدا، دیسان باسی پەرورەدگارێتی (ربوبية) خودای رحمان تێدا، لۆ؟ هەموو کاتێک بە راستی رسول الله (علیه السلام و البرکات) بەو جۆرە لە بەرز بوون دابیت لەم حالەتە ئیمانییە جگە لەمەش زیاتریش لە نێو ناخیدا بچەسپیت، هەر بەم شیوازە پتەوترین زەمینە لە ناخیدا دروست بکات، ئەو دوو بنەما (رکن)ی سەرەکیین کە ئیمانە لەناو ناخی پێغەمبەر (علیه السلام و البرکات)، ئەو ھۆکارەشە لە خودای رحمان نزیک دەکاتەوه.

ئەم پەرورەدگارە کە ئاوا دروستکەر بێت بەم توانا و بەم مەزناوەتی، بەم ئەندازەگیرییە، بەم جوانکارییە، بەم سیفەتی بالادەستی، ئەو خۆرمو ئەم هەموو بوونەوهرە و خوی و فلان و چاو گوئی و ئاو و ئاسمان و زەوی و ئەم هەموو مەخلوقاتەیی دروست کردبیت، لە رەھەندە (البعده) سروشتییەکە بەشەرەکە دەربینیت لۆ لایەنە مەخلوقایەتیەکە ئەم دروستکارە، هەموو کاتێک خودای رحمان بە بیر و بە مێشکی دابی، لە ساتی قیرائەتی ئەو مەخلوقە ئەو بەبەردەوامی لە (٢٤) کاتژمێر بێتە حال تێیدا.

لە هەمان کاتدا بلایت دروستکاری ئەمانە رۆژیک دیت هەموو ئەمانە دەکوژینیتەوه و لەناو دەبات، هەمووی دەکوژیت، (يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِلْكُتُبِ) (الانبیاء: ١٠٤) ئەم ئاسمانەیی هەمووی دەکوژیت، ئەم زەویەیی دەکوژیت، ئەم مانگەیی دەکوژیت، باشە ئەی تو ئەی مرووف؟ تو چیت لی دیت؟ تۆش کە مردی هەلدەستیتەوه؟ باشە ئەی لۆ چ هەلدەستیتەوه؟ لۆ حیساب و کیتاب، ئەویە لە مێشکی پێغەمبەر (علیه السلام و البرکات) دەچەسپیت، کاتیکیش کە ئەمە چەسپا، مادام وایە کە حیساب و کیتابم لەگەڵ دەکریت، لاپەرەم هەیه، کامیرای قیدیوی خودای رحمان بەردەوام و هەموو کاتێک و شەو و رۆژ نیش دەکات، پێغەمبەر (علیه السلام و البرکات) دەچیتە ژێر پێخەفەکیەوه کەچی فیلمەکە هەر لەسەری نیش دەکات، بلاجکتور و قیدیوی لەسەر هەیه، گرتەکان هەمووی وەرەگیریت. مادام وایە دەبی هەست و بۆچونی پێغەمبەر (علیه السلام و البرکات) لەگەڵ (وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ) (التوبة: ٨٨) هەموو ساتێک وەک ئەو وایە لە (قیام الساعة)ە دایە.

لۆیە هەموو کاتێک لێ پرسینەوه لەگەڵ خۆی دەکات، نەك لۆئەوهی گوناھێکی کردبێت، نەخیر، بەلکو نەکا لە ئاست فەرماشتنێکی خودای رحمان کەموکۆرپیەك (نقصیر)ەکی کرد بێت، چونکە ئەوان دەستیان لە قەدەغەلێکراوەکان (منهيات) هەلگرتبوو، ئەوان قوناغی قەدەغە لێکراوەکانیان بریوو، لە بازنەیی (حب الله) و (رضوان الله) بە پلەیی بەرزترەوه دەژیان، لۆیە سەیرێکی رەعیلی یەکم بەکە (٧٠) کەسەکی که پیغمبەر (عليه السلام و البركات) لە مەککە بە قورئان دروستی کردبوون، وەك ئەوه وابوون کەوا گوناھیان نەکردوو، خودای رحمان ئەم حالەتەمان پێ ببەخشیت.

لێرەدا دەلێن ئەو هەستە جووریەیی دەبێت بەهۆی قیرائەوه لە ناخی مروّفا دروست بێت، بێتە راستەقینەیک وەك چۆن ئیمە لێرە لەم کات و سەردەمەدا دانیشتووین کە راستەقینەیکە، بەهەمان شێوه ئەو کابرا ئیماندارە ئەو گەنجە ئیماندارە دیسان ئەوهی لێ رابھینتیت بەم شێوهی رابھینان بکات لەسەر (الإيمان بالله و اليوم الآخر) وەك ئەوهی راستەقینەیک، هەروەك ئەو راستەقینەیکە لێرە، هەلبەتە ئەمەش کۆششی دەوی و کاتیشی دەوێت.

لادان لە رێرەوی راستەقینەیی ئیمان کیشە دروست دەکات

هەر لۆ پیکهینانی دۆخی (الإيمان بالله واليوم الآخر) خودای رحمان زۆر بە علم، بە ئەندازگیرییەکی دانایانە ئەم بابەتە لە هەر کاتێکدا دەخاتە روو، ئەوا لە گوێی دەستەیی (جەمعی) (الذين آمنو مع رسول الله والذين يؤمنون الآن) دووبارەو چەند بارە دەکاتەوه، بەلام هەر جارەو بە گرتەیک و شێوازیك، لۆیە هەموو قورئان ئەوهندە فەرمان و داواکردنە (تکلیف)ەیی تێدا نییە، بە قەد ئەو برەیی کە باسی ئیمانی تێدا، یان ئەوهندەیی باسی چۆنیەتی دروستکردن و زیندوکردنەوه و پەيوەندیەکی جووریی رضوانی لەگەڵ خودای رحمانی تێدا.

ئەم قورئانە لەسەر تاکەیکەوه تا کۆتاییەکی ئەمە مەبەستتیی، لۆیە هەموو قورئان لە سورەتی (الفاتحة) مەو بخوینەوه یەك وشەیی فەرمانی تێدا نییە بلێ: ئەم شتە بکە (إفعل)، تەنیا ئەگەر وشەیی ئیمانی پێش خرابیت، واتە "نەیفەر مووه ئەی موسلمان کرداری چاک (عمل الصالح) بکە (یا أيها المسلم)، بەلکو گوتراوه: (یا أيها المؤمن) کرداری چاک (عمل الصالح) بکە، ئەو قورئانە هەمووی لە سورەتی (البقرة) هەتا (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) (الناس) دەفەر مووی: (یا أيها الذين آمنوا) (إفعلوا كذا و كذا و كذا)، (یا أيها الذين آمنوا) (لا تفعلوا كذا و كذا و كذا) (یا أيها المسلم إفعل كذا) ی تێدا نییە (یا أيها المسلم لا تفعل كذا) ی تێدا نییە.

ئەم قورئانە زۆر کەم وشەیی موسلماننی تێدا هاتوو، دۆخیکی ناجیگیر (قلق)ەو دەبی مروّف خیرا لە ئاستی بەشەر لۆ قوناغ و دۆخی موسلماننیتی بگوازیتەوه، کاتیکیش موسلمان بوو، خیرا لۆ قوناغ و دۆخی ئیمانی بگوازیتەوه، ئەگەر نا لەوانەیه لا بدات، دۆخی کرداری چاک (عمل الصالح) کە لەم قورئانە باسی لێوه کراوه (أمنوا) ی پێشخراوه، لۆیە پێویستە ئەم (أمنوا) یە دروست بێت،

چۆن دروست ده‌بیت؟ نابیی به گویره‌ی حەز و ئارەزووی من و ئیوه‌ی به‌ریز دروست بیٔت، نه‌خیر، به‌لکو ده‌بی به گویره‌ی ویستی خودای رحمان بیٔت، که له قورئان فه‌رمانی به خودی (رسول الله) (علیه السلام و البرکات) کردوه و ده‌بیت بهم جو‌ره‌ش بیٔت که پیغمبەر (علیه السلام و البرکات) ئیمانی بهم خودایه و ئیمانی به روژی دوایی هیناوه، به‌هه‌مان ریگه، ئه‌گه‌ر خودای رحمان ریگه‌ی له‌مه‌ی چاکتری هه‌بووایه و بیزانیایه له‌مه‌ی چاکتر هه‌یه ئه‌وه‌ی فیری پیغمبهری ده‌کرد، شیوازه چاکتره‌که‌ی فیری پیغمبهر (علیه السلام و البرکات) ده‌کرد، به‌لام دیاره که خوی (أعلم و أحکم) ه که باشترین ریگه ئه‌و شیوازه‌ی (اقرأ باسم ربك الذي خلق) ه، به‌شه‌ویش (قم الیل الا قلیلا) و بهم جو‌ره‌ی ئیمان دروست ده‌بیت و ئه‌وه‌ی ده‌مینیته‌وه چلکه، یان ئه‌وه‌ی ده‌مینیته‌وه بویاغه، لویه هه‌موو جارێک دووباره‌و چه‌ندباره‌ی ده‌که‌مه‌وه، ئه‌م نوێزه‌ی ئیمه ده‌یکه‌ین هه‌ر هه‌مان نوێژ بووه‌و ئه‌بوه‌که‌ریش ده‌یکرد (رەزای خۆی لیبیت)، به‌لام نوێژی ئیمه و نوێژی ئه‌و زۆر له‌یه‌کتر دووره، هه‌ر ئه‌م چه‌ند کاتر می‌ره‌ی ئه‌بوه‌که‌ر تیایدا به‌روژوو ده‌بوو ئیمه‌ش هه‌مان کاتر می‌ره‌ تیایدا به‌روژوو ده‌بین، جیاوازی روژووی ئیمه له‌گه‌ل روژووی ئه‌و ئه‌وه‌یه که ئیمه موسلمانین، ئه‌ویش ئیماندار بوو، چۆن بووه ئیماندار؟ بهم ریگه‌و چۆنیته‌بیه‌ی که قورئان پیغمبهری فیرکرد و پیغمبهریش لۆ ئه‌وه‌ی گواسته‌وه.

به‌لام ئیمه یه‌کسه‌ر که چاومان کرده‌وه له نیو کۆمه‌له‌ په‌رتوکیک چاومان هه‌له‌ینا، له‌و لاوه‌ش مزگه‌وت هه‌یه که‌سێک فیره قورئانمان بکات، له سوپه‌تی (البقرة) هوه یان له سوپه‌تی (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) (الناس^١) هوه له‌گه‌لمان پیدایی هه‌تا کۆتایی، به‌مه‌ش قورئانمان خه‌تم کرد، ئیتر هه‌ولێ ئه‌وه ده‌هین که‌سانی تریش فیر بکه‌ین، که نوێژ ده‌کریت به کۆمه‌ل نوێزه‌که‌مان بکه‌ین، روژوو ده‌گیریت، ئیمه‌ش روژوو بگرین، هه‌ندێ چه‌مکی تر هه‌یه له قورئان ئه‌وانیش فیر ببین، په‌وتی تر هه‌یه بمانگریته خو ببینه فلانه کۆمه‌ل و فلان کۆمه‌ل!

لۆ زانیاریتان له ناوه‌وه‌مان جارێ (أثم و باطل) هه‌یه، جا هه‌ر له هاوه‌ل بریاردان، هاوه‌ل بریاردانی په‌نه‌ان، هه‌ر له گوناوه‌ی که‌بائیر که خودای رحمان له‌م قورئانه‌دا زۆر تیشکی خستوته سه‌ر، جگه له‌مه‌ش شتی تر له رووکه‌شدا له که‌بائیره‌کانی رووکه‌شی هه‌ن، باشه ئه‌ی له‌به‌رچی ئه‌وان بهم شیوه‌یه نه‌بوون؟ هۆکاره‌که‌ی ئه‌وه‌بوو ئه‌وان ئیمانیا هینابوو بهم ریگه‌یه‌ی که خودای رحمان پێی رازییه، لیره‌ش خودای رحمان ئه‌وه‌نده دووباره‌ی ده‌کاته‌وه، جا ئیوه‌ش پێوه‌ی وه‌رس مه‌ین که منیش ئه‌وه‌نده دووباره‌ی ده‌که‌مه‌وه.

دووباره‌که وه‌کو ده‌نکه گه‌نمیکی جوتیاریکه، ده‌یخاته ژیر خاک و له قوناغی یه‌که‌م ئاو نه‌دریت، پێویستی به ئاو هه‌یه، ئه‌گه‌ر ئاو نه‌دریت گه‌شه ناکات، که ئاو درا له‌م ماوه‌یه‌دا دۆخیک له‌نیو ده‌نکه گه‌نمه‌که دیته ئاراوه و قوناغیک نه‌دریت، نه‌رم ده‌بیت و چه‌که‌ره ده‌کات، هیدی هیدی ده‌یه‌ویت بینه سه‌ر زه‌وی، ئه‌گه‌ر بێتوو ئاو نه‌دریت ئه‌وا له بی ئاویدا ده‌خنکیت، هه‌مان خودای رحمان ئاوی لۆ دینیته خواره‌وه، هه‌مان ئاویش بریکی تری لی وهرده‌گریت، به‌مه‌ش زیاتر گه‌شه ده‌کات، قوناغیکی تر دیته پیش هه‌ر له نیو گه‌نمه‌که‌وه، ئه‌گه‌ر بێتوو ئاو نه‌دریت دیسان له

تینووویەتی دەخنکیت، لویه دەبی دیسان ئاو بدریت، کهواتە" ئەم چەند بارە کردنەویە دۆخیکى بیزاری و دلگرانی لەلای دەنکە گەنمەکە دروست ناکات، بە پێچەوانەو گەنمەکە لۆ ئاومەکی بە تاسەیه.

دلی مروفی ئیماندارى راستەقینە و راست بەم شیویە لە ئامادەباشی دایە، بەم شیویە بە تاسەیه لۆ دووبارەو چەندبارەى سورەتەکانی چەمکی پەرورەدگاریتی (الربوبیة) و چەمکەکانی (اليوم الآخرة) ی لە ناوەوی بچەسپیت، ئەمانە بنەمان، لویه خودای رحمان (بەبی ویکچواندن) ھەر جارێک کە باسی پەرورەدگاریتی (الربوبیة) دەکات، جارێک ئاوا دەیهینیتە پیش و بە جۆرێک دەیخاتە روو، دواتر بە روویەکی تر دەیخاتە روو، پاشان ئاواى لیدەکات، دواتر روویەکی تری دەخاتە روو، تا بە کردەبی بەبی ویکچواندن چەمکی پەرورەدگاریتی (الربوبیة) ئەگەر دۆخیکى بەرجەستە بیت بە بەرجەستەبی بچیتە نیو دلی کابرای ئیماندار، بە راستەقینەبی لەگەڵ چەمکی پەرورەدگاریتی (الربوبیة) بەبی موحامەلە بژیت.

تەنھا لە یەك شوین (أمنوا) لۆ ھاوہلان نەھاتووہ!

ئەگەر خودای رحمان بیھوی (اليوم الآخرة) پێشکەش بکا، بە ھەمان شیواز ھەر جارەى روویکی پێشکەش دەکرد، کہواتە" دۆخەکە دووبارە نییە، دەبیت ئیمەش بە ھەمان شیوازی ریزبەندی دابەزینی قورئان بەم دۆخە لەگەلیدا بژیین، لەم سورەتە باز نەدەین ھەتا نەزانین بەلایەنی کەم لە ناوہومان زەمینە دروست بوو لۆ قوناغی پاش ئەو و لۆ قوناغەکی بەرزتر بلند نەبین، ئەو شیوازی دروست بوونی ئیمانە لە ناخی مروفدا، چونکە جەمعی (الذین آمنو مع رسول الله رضي الله عنهم و أرضاهم) دۆخیکیان ھەست پیدەکرد، حالەتیکى ھەراسانکار، حالەتیکى کە بە کردەبی ئەوہی ئیمان داواکراوہ قورس و زەحمەتە.

وہك ئەوہ قالایی (تفرغ)ی دەویت، کابرایەکی وہك صوھەیب دوکاندارە، کاسبە، خیزانیکى لەسەر شانە، ئایا دەبی کابرا دوکانەکەى خوی دابخات و بچیت لە مألەوہ دابنیشیت قیرائە بکات؟ تا شو ھەلبستیت لۆئەوہی بە روژ بتوانیت کاسبی بکات، یان کە ھەموو شوہکە ھەلسا ئەوا دەبی بە روژ بخەویت و ئیسراحت بکات، ئەمەش زەحمەتە روژیک و دووان و.. تد، مانگیک و دوو مانگ نییە، ئەوکاتە ژیانى ئابووری شکست دینیت، ھەرچەندە سەرمايەى ھەیە پێشتر خوی لە کابرای کافر کریوہتەوہ، ئەو کاتە تووشی مایەپووچی (إفلاس) دەبیت و لە مایەى خوی دەخواتەوہ. بە بیر خۆتان بەیننەوہ کە صوھەیب لە مەککە کۆچی لۆ مەدینە کرد، پارمەکی لە جیگەییەکی پەنا دانا بوو، کافرەکان بەدوای کەوتن و گرتیان، ئەویش گووتی: ئەگەر پارمەکی خۆمتان بەمى وازم لى دینن؟ چونکە ئەوانە پێیان گوت تو غەریبە بوویت، (صوھەیب ئەوروپی بوو، ھاتبوو لەوئ دەژیا، بووہ خاوەنى سامان و دەولەمەند بوو) لەوئوہ ھاتووی ھەزار بوویت، ئیستا پارەت پەیدا کرد و خۆت و پارمەت دەچیتە مەدینە، تا پالپشتی (مجدى) بکەیت؟ نەخیر ناھیلین، ئەویش کابرایەکی زیرەك بوو،

گووتی: ئەگەر ئه‌و پارمیه‌تان بدهمی وازم لی دههینن؟ وه‌لامیان دایه‌وه: به‌لی، ئه‌ویش گووتی: برۆن پارمه‌که له‌فلاانه شوینه.

پیش ئه‌وه‌ی صوهه‌یب بگاته پیغه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) خودای رحمان ئەم فیلمه‌ی هه‌مووی بری و له‌پیش پیغه‌مبهری (علیه السلام و البرکات) دانا، کاتیک که صوهه‌یب له‌مه‌دینه پیشوازی لی‌کرا، یه‌که‌مجار پیغه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) پیشوازی لی‌کرد، به‌رله‌وه‌ی سلاوه‌که‌ی وه‌لام بداته‌وه فهرمووی: (ربح البیع یا أبا یحیی) (ربح البیع). دینه سهر شیوازی بیناکردنی ئیمان، باشه ئه‌و پارمیه‌ی صوهه‌یب هه‌ر بیخوات رۆژیک تووشی مایه‌پوچی نابیت؟ ده‌بیت دهرۆزه بکات، باشه خودای رحمان لی ده‌گهریت ئه‌و به‌نده خۆشه‌ویسته‌ی ئاوی لی‌بیت؟ له‌وه‌لامدا ده‌لین: نه‌خیر چون لی‌ ناگهریت شیت بیت، ئاواش لیناگهریت مایه‌پوچ (افلاس) بیت.

خودای رحمان چی به‌خۆشه‌ویسته‌که‌ی ده‌لی؟

ئهی باشه داواکراو له‌و بارو دۆخه‌ ناخۆشه، ئەگەر شه‌و هه‌مووشی هه‌لنه‌سنتیت به‌شیک له‌ سێ به‌شه‌که ده‌بیت هه‌لسینه‌وه، تاکو به‌خۆیه‌وه خه‌ریک بیت، به‌ پیغه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) گوتراره: (قُم اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا) (المزمل ۲) هه‌موو شه‌و هه‌لسه‌ ته‌نیا به‌شیک کهم (قلیل) ی نه‌بیت، ئه‌وه‌تا له‌ کۆتایی سورته‌ی (المزمل) (إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ) مه‌سه‌له‌که‌ لۆ پیغه‌مبهر ئاراسته‌ کراوه (إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ) (المزمل ۲۰) یا محمد (تَفْؤْمٌ أَدْنَىٰ مِنْ ثَلَاثِي اللَّيْلِ) (المزمل ۲۰) دوو له‌ سێ به‌شه‌که‌ی (وَتَلْتُمُوهُم مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ) (المزمل ۲۰) واته‌" نه‌که‌ ته‌نیا تو هه‌لده‌ستای یا محمد ده‌سته‌یه‌کیش (طائفة) وه‌کو تو هه‌لده‌ستان.

ته‌نیا لی‌ره له‌ قورئان وشه‌ی (آمنوا) به‌کارنه‌هینراوه، ئەگه‌رنا له‌هه‌موو شوینه‌کان ناوی هاوه‌لان که هاتنیت (الذین آمنوا معک) لۆ لی‌ره نه‌گوتراره (آمنوا)؟ چونکه ئیمانیا نه‌گه‌شنتۆته ئه‌و ئاسته‌ی که خودای رحمان دانی (إقرار) ی پیدا نابیت، (وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُفَقِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عِلْمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ) (المزمل ۲۰) واته‌" ئەگه‌ر هه‌لنه‌ستابیه‌ گونا‌ه‌ بوو، لۆیه فهرمانی ته‌وبه‌ی له‌پاش دانراوه (عِلْمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ) (المزمل ۲۰) لی‌ره دهرده‌که‌ویت ئەگه‌ر هه‌لنه‌ستابیه‌ گونا‌ه‌ بوو، ئەمه‌ شیوازی دروستکردنی ئیمان بوو له‌ دلین.

باشه لی‌ره خودای رحمان لۆ ئەم کۆششه‌ زۆره چی لۆ کردن؟ له‌ وه‌لامدا: هه‌ر له‌سه‌ر خودی پیغه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) له‌ سورته‌ی (الأعلى) که تۆیه‌م سورته‌ له‌ ریزبه‌ندی دابه‌زین هه‌ر شیوازی قیرانه‌ لۆ پیغه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) کورت ده‌کاته‌وه وه‌که‌ چون کورته‌ی هه‌واله‌کان هه‌یه، الله‌ دیسان قیرانه‌ی لۆ کورت ده‌کاته‌وه و ده‌فهرمووی: (سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَىٰ) (الأعلى ۱)، ئه‌وه‌تا له‌ سورته‌ی (المزمل) (قُم اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا) (المزمل ۲) پاشان به‌رۆژ چ بکات؟ (إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا) (المزمل ۷) ئه‌وانه‌مان باس کرد.

لیرەش تەسبیحەکەمی لۆ چەندبارە دەکاتەو، بە چ؟ (سَبَّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى) (الأعلى ١) هەمووی (رب)ە، لۆئەوێ لە ناوئەوی بچەسپیت، ئیشتی چیبە؟ (الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى) (الأعلى ٢)، (خَلَقَ فَسَوَّى) دوو ئیش بەیەك واو (وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى) (الأعلى ٣)، ئەو ریساکەیتە، ئەو ریسای خودای رحمانە لەسەر هەموو دروستکراوەکانی، (یخلق، فیسوی)، (یقدر، فیهدی)، ئەها (الخالق، الباری، المصور) ئەو زنجیرە میخلوقاتە.

واتە" پیغمبەر (عليه السلام و البركات) کە قیرائەش دەکات دەبێ بزائیت بنەماو پره‌نسیپی دروستکردنی مەخلوقات چۆنە، چۆن هاتوو؟ پره‌نسیپی یاسای خەلقیش دەبێ بزائیت، لۆئەوێ بە زانستیانه و بابەتیانه و ئەکادیمیانه وەکو تاقیگەیه‌ك بەشەو قیرائە بکات، ئینجا بە رۆژەکەش تەسبیح بکات (سَبَّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى * الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى) (الأعلى ٢،١) (قَدَّرَ فَهَدَى) (الأعلى ٣).

بیگومان ئەمە رافەکارییەکی زۆری پێویستە، بە پشتیوانی خودای رحمان ئەگەر هاوکارمان بێت بگەرینەو سەر تەفسیرەکان، بە تاییەتی (تفسیر الکشاف).

زانست لە بیر دەکریت

قورئان نمونە می لۆ دینیتەو، ئەمەش بنەما بوو، ئەو ریسای دروستکردنی خودایە لۆ دروستکراوەکانی. ئەم ریسایە لەسەر هەموو مەخلوقاتەکان دەروات، پاشان نمونە می لۆ دینیتەو، لۆ نمونە" (وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى * فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى) (الأعلى ٤،٥)، ئەمە نمونەیه لەسەر ئەو، سەیری (مرعی) بکە، نزیکترین جوولە می ژیانە، خەلقە و لە پێش چاوت، پێداچوونەوی چاوی لۆ بکە، توێژینەوی لەسەر بکە، قیرائە می بکە، (أَخْرَجَ الْمَرْعَى * فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى) (الأعلى ٤،٥) بابەت تەواو؟ (سَنُقَرِّؤُكَ فَلَا تَنسَى) (الأعلى ٦) (اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ) (العلق ١) لیرەش (سَنُقَرِّؤُكَ فَلَا تَنسَى) (الأعلى ٦)، لەم قیرائەیه ئەگەر لەبیرچوون (نسیان) ئیک هەبێ و شەیطانیش بیکا ئیمە لای دەبەین، (سَنُقَرِّؤُكَ فَلَا تَنسَى) (الأعلى ٦).

قیرائەکە دۆخی (ذکر) دروست دەکات، ئەمە (ذکر)ە واتە" یادخستنه‌و، هەموو کاتیک ئەم مروّفه ئیماندارە خودای رحمانی لە مێشکە، بەهۆی قیرائەکە لەبیرچوونەو لادەچیت، لەبیرکردن دۆخیکی مروّیه (فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْماً) (طه ١١) دەبێ لا بیری، بە چی؟ بەهۆی قیرائە، کێ ئەم قیرائەیه می فیری پیغمبەر (عليه السلام و البركات) دەکات؟ الله، نالیت (سنعلمك)، بەلکو دەفەر موویت: (سنقرئك)، ئایا تیبینتان کردوو؟ (سَنُقَرِّؤُكَ فَلَا تَنسَى) (الأعلى ٦) لۆ زانینتان زانست (علم) لەبیرچوونی لۆ دروست دەبیت.

لۆ نمونە" چەند هۆنراوێکی لەبەر کردوو، بە بۆچوونی ئیمە ئەو کابرایە فیری ئەم شیعرە بوو، عیلمی لەم شیعرە دروست کرد، بەلام لۆ زانین ئەمە زانست نییه، قیرائەش نییه، بەلکو

ئهمه (مدارسة)یه، ئهمه (تلقین)ه، بنهمایه‌کی زانیاری ماددی تاقیگه‌یی یان مه‌عنه‌ویی مرویی و به‌شهریی که مروّف فیری ده‌بیّت، ئه‌وه (تعلّم) نییه، مه‌عرفیه‌ی دروست ده‌بیّت له‌ میّشکی.

پینگه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) (تعلیم) ناکریت، به‌لکو (إقرأ) ده‌کرئ، (سنقرؤک) (لا نلقنک)، نالی (سنعلمک) (سنعرفک) (سنلقنک) (سنقرؤک) (فلا تنسی) (الأعلى ٦). حزره‌تی جبریل قیرانه‌ی فیره پینگه‌مبهری کرد نه‌ک ته‌علیم، نه‌ک ته‌عرف، نه‌ک ته‌لقین. ئه‌وه‌ی ماموستا نیستا له‌ قوتابخانه‌کان ده‌یکات و ده‌یلتنه‌وه ئه‌وه ته‌لقینه، په‌رتووی کیمیای له‌ ده‌سته و ده‌خویننه‌وه و کۆمه‌لێک نمونه له‌ ده‌روه‌ی دیننه‌وه و لۆ میّشکی به‌رامبهره‌کی ده‌یگوازیتنه‌وه، ئه‌وه ته‌لقینه و به‌ زمانی قورنان ته‌علیم نییه، ئیمه‌ باسی قورنان ده‌که‌ین، کابراش که ته‌لقینه‌که‌ی و مرده‌گریت زانیاری له‌ میّشکی زیاد ده‌بیّت، ته‌علیم له‌ سینه‌یه و لۆ الله ده‌گه‌ریتنه‌وه، به‌لام سه‌ری مروّف لۆ مه‌عرفیه‌یه و هزره، واته‌ "ته‌علیم له‌ سینگ ده‌بیّت (الرَّحْمَنُ * عَلَّمَ الْقُرْآنَ * خَلَقَ الْإِنْسَانَ * عَلَّمَهُ الْبَيَانَ) (الرحمن ١-٤) لیره‌ش ئه‌وه عیلمه‌ به‌ قیرانه‌ پێش ده‌خریت، (سنقرؤک) (فلا تنسی) * (إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى) (الأعلى ٦-٧).

هه‌لبه‌ت، ئهم دۆخه‌ش زهممه‌ته (وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى) (الأعلى ٨)، كه‌واته‌ "كئ ئاسانکاری ده‌كا؟ خودای رهمان سه‌یرئکی ناو دلی پینگه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) ده‌کات و سه‌یری دلی ئیماندارانیش ده‌کات، که حه‌ز و تاسه‌یان (شوق) یان هه‌یه به‌ خودای رهمان بگهن، لۆ ئهم دۆخه‌ش وشه‌یه‌ک به‌کار دیت ئه‌ویش ویسته (اراده)، که خودای رهمان ئه‌وه حاله‌ته‌ ده‌بینیت ته‌وفیقانئیکی پی ده‌به‌خشیت، لیره‌ وشه‌ی (وَنُيَسِّرُكَ) ته‌یسیر هاتووه، ئه‌ویش به‌ مانای دۆخیکی ئاسانت لۆ دروست ده‌که‌ین (وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى) (الأعلى ٨)، پاشان (فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى) (الأعلى ٩).

قوناغه‌کانی بانگه‌واز

له‌ وانه‌کانی سیره‌ باسی ئه‌وه‌مان کردووه که‌وا پینگه‌مبهر (علیه السلام و البرکات) به‌ سئ قوناغ بانگه‌وازی کردووه، لیره‌ باسی دوو قوناغی ده‌که‌ینه‌وه، ئه‌وانیش:

قوناغی یه‌که‌م: (وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ) (الضحى ١١)، کامه‌ نیعمه‌ت؟ له‌ سوهره‌تی (القلم) ده‌فه‌رموئ: (مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ) (القلم ٢)، له‌مه‌وه ده‌لێین قوناغی یه‌که‌می نبووه‌ت نه‌ک ریساله‌ت باسکردنه له‌ نیعمه‌ت (وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ) (الضحى ١١) ئه‌ی نیعمه‌ته‌که‌ چیه‌؟ (مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ) (القلم ٢) ئه‌وه‌تا ئیمه‌ش خو‌مان له‌ سوهره‌تی (الفاتحة) داوای ده‌که‌ین (اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ * صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ) (الفاتحة ٧، ٦) قوناغی یه‌که‌می نبووه‌ت (وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ) (الضحى ١١).

قوناغی دووه‌ی نبوهت: (فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى) (الأعلى ۹) لَو كَيْ؟ (سَيَذَكِّرُ مَنْ يَحْشَى * وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى * الَّذِي يَصَلِّي النَّارَ الْكُبْرَى) (الأعلى ۱۰-۱۲) له سورته‌ی چوارو پینج به ریزبه‌ندی دابه‌زینی قورئان باسی (الشقی) ده‌کا، باسی (يَصَلِّي النَّارَ) یش ده‌کات، که پیشووتر باسمان کردوه.

(ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى * قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى) (الأعلى ۱۳-۱۴) فیطره ههیه که زمینه‌ی نیمانه، له وانه‌ی پینجهم باسی وشه‌ی (تَزَكَّى) مان کرد، (هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ) (الجمعة ۲)، قوناغی یه‌که‌م (يتلوا عليهم آياته) که نهو تیلاره‌ی کرد، تیلاره‌ی کرا، نه‌بویه‌کر ده‌ست به قیرائه ده‌کات، نه‌وه‌ی پیویسته له‌سه‌ر نه‌نبیاء و رسل ته‌نیا تیلاره‌ی کردنه، که په‌یامبه‌ره‌که تیلاره‌ی کرد، که‌سانی به‌رامبه‌ر قیرائه ده‌کهن، نه‌وه‌تا پیغه‌مبه‌ر ئیبراهیم ده‌فه‌رموویت: (رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ) (البقرة ۱۲۹)، پاشان ئیبراهیم پیغه‌مبه‌ر له دو‌عایه‌که‌ی پیش و پاشه‌ک ده‌کات، ئینجا الله لوی چاک ده‌کاته‌وه.

لیره‌دا ئیشی په‌یامبه‌ران (الانبیاء) و مه‌کو ئاده‌م و نوح و ئیبراهیم چون نه‌م نزایه ده‌کهن، نزا له ده‌رگه‌ی خودای رحمان پیغه‌مبه‌ریکی له‌م شیوه‌یه تیلاره‌یان لَو بکات، خودای رحمان هه‌مان سیفه‌ت ده‌داته پیغه‌مبه‌ری ئیمه، (هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ) (الجمعة ۲) که نهو تیلاره‌ی کرد، کابرای به‌رامبه‌ره‌که‌ی ده‌ست به قیرائه ده‌کا، (يتلوا عليهم آياته وَيُزَكِّيهِمْ) (الجمعة ۲) قیرائه‌ی کرد فونادی لَو فیطره‌ی ده‌گواز ریته‌وه، زمینه‌ی فیطره له ناوه‌وه‌ی نیمانه‌وه فیطره جی‌گیره، نیمانه‌که زمینه‌که‌ی فوناد که بووه فیطره پله‌ی یه‌که‌می نیمان دروست بوو، نهو پله‌یه‌ی که خودای رحمان دانی پیدا ده‌نیت و ئینجا هیدی هیدی بلند ده‌بیت.

هه‌لبزاردن به نازادییه نه‌ک زورداری

لیره‌دا وشه‌ی (ترکیه) واته "گه‌شه‌سه‌ندن، نه‌مه‌ش به‌دریژی له‌وانه‌ی پینجهم دا هه‌یه، لیره‌ش ده‌فه‌رموویت: (قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى) (الأعلى ۱۴) نه‌ک وشه‌ی زکا به‌لکو (تَزَكَّى) واته "ده‌بیت خوی ویستی له سه‌ر هه‌بی، خوی نه‌نجامی بدات، هه‌ول و کوششینیکی زوریشی له‌سه‌ر بدات (قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى * وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى) (الأعلى ۱۵-۱۶) نه‌م قوناغه لَو پیغه‌مبه‌ر (عليه السلام و البركات)، مه‌به‌ستم هیلنیک له ژیر (وَأُنْسِرُكَ لِلْيُسْرَى) (الأعلى ۸) بکیشن، باشه نه‌وه پیغه‌مبه‌ر بوو، نه‌ی نه‌بویه‌کر چی بکات؟

نه‌وه‌ی خویندمانه‌وه سورته‌ی نویه‌م بوو له ریزبه‌ندی دابه‌زین، لَو پیغه‌مبه‌ر (عليه السلام و البركات)، له سورته‌ی ده‌یه‌م له‌لایهن الله هاتوته خواره‌وه کاتیک ده‌فه‌رموویت: (والليل إذا يغشى، والنهار إذا تجلى، وما خلق الذكر والأنثى) لیره‌ش به هه‌مان شیوه (کات) به‌روونی دیاره، ئینجا هه‌موو (ذکر) و (الانثى) نه‌م حالته‌یه‌یان لی داواکراوه، هه‌موو (ذکر) و (الانثى) به‌م حالته‌یه‌ به‌رپرسیارن، نه‌گه‌ر سه‌یریکی بکه‌ن باسی دروستکراوی دیکه‌ی تیدا نییه، (وما خلق الذكر و الأنثى) هه‌موو به‌شه‌ر له‌م

حاله‌ته‌ی به‌رپرسن، (ان سعیکم لثنتی، فأما من أعطی و اتقی، و صدق بالحسنى، فسئیسره لیسری)،
 نه‌وه‌تا دیسان هینلک له ژیر (فسئیسره لیسری، و أما من بخل و استغنى) بکیشن، نه‌وه‌تا له سورته‌ی
 (العلق) (إن الإنسان ليطغى، أن رآه استغنى) له‌بیرتانه؟ (إن الإنسان ليطغى، أن رآه استغنى) لیره‌ش
 (وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى) (اللیل ۸) ئیستیغنا نه‌ک پارهی، ئیستیغنا له ذاتی خودای رحمانه وه‌کو
 باسمان کرد، (وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى * فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى) (اللیل ۹-۱۰).

جوره تیگه‌یشتننیک هه‌یه که له بیرى (أهل السنة و الجماعة) دروست بووه نه‌ویش زوری
 کردنه (جهیری) ه و هه‌موو شنتیک به قه‌ده‌ره (قه‌درییه) کومه‌لک له‌سه‌رده‌میکی کون ده‌یانگوت:
 خودای رحمان ئاواى له‌سه‌ر نووسیون به هه‌ردوو لایه‌نی زور لیکردن و مافی هه‌لبژاردن (جبر و
 اختیار)، ئەمه له‌بیری فله‌سه‌فه‌ی فیکره‌ی ئیسلامیدا هه‌یه، به‌لام خودای رحمان قه‌درییه و جهیری
 له قورئان نبیه، به‌لکو له‌گه‌ل گورانکاری ئاسانکاری هه‌یه (التیسیر و التعسیر)، ته‌یسیره‌که به خودی
 مروقه‌که‌وه په‌یوه‌سته (وَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى * وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى * فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى * وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ
 وَاسْتَغْنَى * وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى * فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى * وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى) (اللیل ۱۱) باشه ده‌بی نه‌و
 یوسرایه چ بیته؟ نه‌وه خودای رحمان پالی پیوه نا، پیغه‌مبه‌ر (عليه السلام و البركات) (سَنُفِرُّكَ فَلَا تَنْسَى *
 إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ) (الأعلى ۶-۷) (وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى) (الأعلى ۸) ئەمه له بو خودی پیغه‌مبه‌ر (عليه السلام و البركات)،
 ده‌سته‌ی ئیماندارانیش (وَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى و صدق) (اللیل ۹) ئەمه له بو نه‌وان، باشه ده‌بی
 یوسرایه‌که چ بی؟ له سورته‌ی (القمر) چوار جار خودای رحمان له یه‌ک سورته دووباره‌ی
 ده‌کاته‌وه (وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ) (القمر ۱۷) نه‌وه یوسرایه‌که‌یه.

له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌وئیت نه‌گه‌ر هاتوو به کرده‌ی له ناوه‌وه‌ی ئەم کومه‌له‌ش ئەم جوره ویست
 (إرادة) یه هه‌بیته که له ناوه‌وه‌ی دلی نه‌بویه‌کر هه‌بوو تا بگاته خودای رحمانیش لوی ئاسان
 (تیسیر) ده‌کات، که تیسیر له وشه‌ی ئاسانیش ئاسانتره، کاتر می‌ری نبیه، شه‌و فریشته‌یه‌کی تاییه‌ت
 دیت به ئاگای دینیته‌وه، ئەمه له بوخاری هه‌یه، فه‌رمووده‌ی (صحیحه)، شه‌و فریشته‌یه‌کی دیارکراو
 و تاییه‌ت که ناوی تاییه‌تی خویشی هه‌یه، لۆ ئاگاداریتان ته‌نیا کابرای گه‌نج بیه‌وئیت (قیام اللیل)
 بکات نه‌ک (تهجد)، به‌لکو قیام بکات، له‌ویش قیرانه بکات، باوهر بکه‌ن له‌م کاتر می‌ره‌ی به ئاگای
 دینیت، ته‌نیا ویستی له‌سه‌ر هه‌بیته، به‌لام نه‌وه‌ک که به ئاگای به‌یئیت که‌چی نه‌و به‌تانیه‌که‌ی زیاتر
 بخاته سه‌ر چاوه‌کانی و بلتت جارئ ماویه‌تی، که‌واته "ته‌وفیق و ته‌یسیر له خواوه‌یه لۆ چ؟ به
 کرده‌ی لۆ وه‌رگرتنی ئیمان به گویره‌ی قورئان، که ئەم قورئانه بووه زیکر، ئەم مروقه به
 به‌رده‌وامی به کرده‌ی لۆ چاکه‌ی ره‌ها پالیپوه‌نراوه، ئیمانیکى دروست به خودای رحمان و به
 (اليوم الاخر) لۆ دروست ده‌بیته.

نزا

خودای رحمان به لوتف و کهره‌می خو‌ی، به ئه‌فعالی و ئه‌سمائی خالیقیهت و کبیریا و
 عه‌ضه‌مهت، به قودره‌تی، به فیعلی ره‌شیدی ئامرازه‌کانی ئیمانی حه‌قمان نیشان بدا، لومان ته‌یسیر
 بکاو پالمان پیوه‌بنیت، ئیمان‌ه‌کی وه‌کو ئیمانی ئه‌بوه‌کرمان به‌نسیب بکا، تا دوا روژیک‌ی وه‌کو دوا
 روژی ئه‌بوه‌کرمان به‌نسیب بی. باوه‌ربکه‌ن نمونه‌ی وه‌کو ئه‌ویش دروست نه‌بی، له‌م دونیا‌یه
 رزگارمان نابیت و هه‌ر ئه‌م ژینه هه‌ر به‌رده‌وام ده‌بیت، هه‌روه‌ها له‌ روژی دوا‌ییش په‌ره‌ی سپی و
 پاکمان له‌ ده‌ست نابیت.